

slutter jeg mig de lovforslag, der er fremsat til behandling i dag.

Kl. 12:05

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Tusind tak. Der er en enkelt, der har bedt om en kort bemærkning. Hr. Søren Espersen.

Kl. 12:04

Kl. 12:04

**Søren Espersen (DF):**

Tak. Det her var en tale, som pegede meget hen imod den dag, hvor Grønland bliver et selvstændigt land. Det synes jeg ligesom at jeg kunne fornemme, og derfor synes jeg også, det er interessant at høre fra IA's ordfører, hvordan det forholder sig, når nu det skal ske, at man, som der står i selvstyreloven, skal beslutte, at man vil være et selvstændigt land med alt, hvad det indebærer.

Hvem er efter fru Juliane Henningsens opfattelse den gruppe, der kan stemme? Er det dem, der bor i Grønland nu, er det dem, der er født i Grønland, eller er det, som hr. Lars-Emil Johansen foreslår, dem, der kan tale grønlandsk?

Hvem er det, der skal beslutte det, når den afstemning skal foregå? Hvem er det grønlandske folk?

Kl. 12:04

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 12:05

**Juliane Henningsen (IA):**

Jeg kan kun henholde mig til de gældende valgretsregler. Som sagt forestiller jeg mig ikke nogen drastiske ændringer, med hensyn til hvem der må stemme i Grønland til diverse valg. Så det bliver det korte svar.

Kl. 12:05

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Hr. Søren Espersen.

Kl. 12:05

**Søren Espersen (DF):**

Jamen det svar er jeg meget godt tilfreds med. Jeg tager det også som udtryk for, at hvis det en dag skulle komme til en afstemning, vil IA støtte, at det så ligger implicit, at det bliver de folk, som efter nugældende regler har adgang til at stemme til Grønlands Landsting. Har jeg forstået det rigtigt?

Kl. 12:05

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Ordføreren.

Kl. 12:05

**Juliane Henningsen (IA):**

Det er forstået helt rigtigt, at jeg henholder mig til de gældende regler om valgret i Grønland.

**Den fg. formand (Pernille Frahm):**

Så siger vi tak til ordføreren og går videre i ordførerrækken til hr. Lars-Emil Johansen fra Siu-mut.

Kl. 12:06

(Ordfører)

**Lars-Emil Johansen (SIU):**

Da jeg i 2001 igen blev valgt til dette ting, valgte jeg at kalde min første tale »Kærlighed og selvstændighed«. Det er store ord, og derfor er det også en særlig glæde at kunne stå her i dag og være med til at sikre, at begge ord fremover får en helt anderledes positiv mulighed for at vokse mellem vore lande, vore kulturer og vore folk.

Det lovforslag, vi behandler i dag, er ikke bare et system for, hvordan en række praktiske forhold mellem vore lovgivere og politiske udøvere skal reguleres fremover. Det er heller ikke kun et system for, hvordan vi fremover anerkendes i internationale sammenhænge, eller hvordan de økonomiske muligheder, der måtte opstå i vores område, skal forvaltes og fordeles. Det lovforslag, der ligger foran os i dag, er langt større end blot det. Det er selve nøglen til frihed for Grønland og for det grønlandske folk. Med dette lovforslag lægger vi den koloniale fortid endeligt bag os, og værdien af denne handling kan simpelt hen ikke vurderes højt nok.

Det har været en lang vej at gå for at nå hertil, og vi står over for et afgørende nyt skridt i den historie, som gennem århundreder har bundet vore to lande sammen og to folk sammen – et skridt, hvor den helt nye og afgørende dimension er, at det bygger på frivillighed. Derfor tøver jeg ikke et øjeblik med at kalde den aftale, der nu ligger som et lovforslag, som nøglen til frihed, både for os og for jer.

Men friheden kommer ikke af sig selv, og lovforslaget her er heller ikke alene noget tryllemiddel for Grønlands fremtid, for vores land står på flere måder midt i en brydningstid. Mens vi er ved at tage det næste skridt i vores politiske udvikling hen imod selvstændighed, står vi fortsat svagt økonomisk, og vi er i dag fortsat afhængige af overførsler fra Danmark. Men vi står også midt i en lovende udvikling, der i bedste fald kan gøre landet økonomisk selv bærende og måske endda med tiden få en afgørende positiv indflydelse, både i forhold til den økonomiske krise og de klimaproblemer, som også Danmark ligesom vi og resten af verden er ramt af.

Mens vi venter på det, er der ingen grund til at skjule, at vores land fortsat står i alvorlige